

- 2) De hogere voorzieningen worden afgewezen voor het overige.
- 3) Artikel 1 van besluit 2014/200 wordt nietig verklaard voor zover de economische samenwerkingsverbanden en hun investeerders daarbij worden aangewezen als de enige begunstigen van de in dat besluit bedoelde steun.
- 4) Artikel 4, lid 1, van besluit 2014/200 wordt nietig verklaard voor zover het Koninkrijk Spanje daarbij wordt gelast om het volledige bedrag van de in dat besluit bedoelde steun terug te vorderen van de investeerders van de economische samenwerkingsverbanden die daarvan hebben geprofiteerd.
- 5) Het Koninkrijk Spanje, Lico Leasing SA en Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión SA alsook Caixabank SA, Asociación Española de Banca, Unicaja Banco SA, Liberbank SA, Banco de Sabadell SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, Banco Santander SA, Santander Investment SA, Naviera Séneca AIE, Industria de Diseño Textil SA (Inditex), Naviera Nebulosa de Omega AIE, Abanca Corporación Bancaria SA, Ibercaja Banco SA, Naviera Bósforo AIE, Joyería Tous SA, Corporación Alimentaria Guissona SA, Naviera Muriola AIE, Poal Investments XXI SL, Poal Investments XXII SL, Naviera Cabo Vilaboa C-1658 AIE, Naviera Cabo Domaio C-1659 AIE, Caamaño Sistemas Metálicos SL, Blumaq SA, Grupo Ibérica de Congelados SA, RNB SL, Inversiones Antaviana SL, Banco de Albacete SA, Bodegas Muga SL en Aluminios Cortizo SAU dragen al hun eigen kosten, alsook drie vierden van de kosten die aan de Commissie zijn opgekomen in eerste aanleg en in het kader van de hogere voorzieningen in zaak C-128/16 P en in de gevoegde zaken C-649/20 P, C-658/20 P en C-662/20 P.
- 6) Decal España SA draagt haar eigen kosten.
- 7) De Europese Commissie draagt een kwart van de kosten die zij in eerste aanleg en in het kader van de hogere voorzieningen in zaak C-128/16 P en in de gevoegde zaken C-649/20 P, C-658/20 P en C-662/20 P heeft gemaakt.

(¹) PB C 110 van 29.3.2021.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 2 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Polen) — K.D. / Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

(Zaak C-208/21 (¹), Towarzystwo Ubezpieczeń Ż (misleidende modelverzekeringsovereenkomsten))

(Prejudiciële verwijzing – Consumentenbescherming – Richtlijn 93/13/EEG – Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten – Artikel 5 – Verplichting om bedingen in een overeenkomst duidelijk en begrijpelijk op te stellen – Richtlijn 2005/29/EG – Oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten – Artikel 3 – Werkingssfeer – Artikel 7 – Misleidende omissie – Artikel 13 – Sancties – Levensverzekeringsovereenkomsten in de vorm van fractieverzekeringen – Informatie over de aard en de structurering van het verzekeringsproduct en over de aan dit product verbonden risico's – Misleidende modelovereenkomsten – Aansprakelijke entiteit – Rechtsgevolgen)

(2023/C 104/05)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: K.D.

Verwerende partij: Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

Dictum

- 1) Artikel 3, lid 1, van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, de richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (“richtlijn oneerlijke handelspraktijken”)

moet aldus worden uitgelegd dat

er sprake kan zijn van een “oneerlijke handelspraktijk” in de zin van deze bepaling wanneer een verzekeringsmaatschappij een model van een collectieve fractieverzekeringsovereenkomst opstelt dat de consument die tot deze collectieve overeenkomst toetreedt op voorstel van een tweede — verzekeringnemende — onderneming, niet in staat stelt om de aard en de structurering van het aangeboden verzekeringsproduct en de daaraan verbonden risico's te begrijpen, en dat die verzekeringsmaatschappij aansprakelijk moet worden gehouden voor deze oneerlijke handelspraktijk.

- 2) Artikel 3, lid 2, van richtlijn 2005/29, gelezen in samenhang met artikel 13 ervan,

moet aldus worden uitgelegd dat

het niet in de weg staat aan een uitlegging van het nationale recht die met zich meebrengt dat de consument die een overeenkomst heeft gesloten ten gevolge van een oneerlijke handelspraktijk van een handelaar, het recht heeft om de nietigverklaring van die overeenkomst te vorderen.

(¹) PB C 289 van 19.7.2021.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 2 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland KdöR / Bildungsdirektion für Vorarlberg

(Zaak C-372/21 (¹), Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland)

(Prejudiciële verwijzing – Status van kerken en religieuze verenigingen of gemeenschappen in de lidstaten in het licht van het Unierecht – Artikel 17, lid 1, VWEU – Vrijheid van vestiging – Artikel 49 VWEU – Beperkingen – Rechtvaardiging – Evenredigheid – Subsidies voor een particuliere onderwijsinstelling – Verzoek van een in een andere lidstaat gevestigd geloofsgenootschap – Instelling die door dit geloofsgenootschap als confessionele school is erkend)

(2023/C 104/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland KdöR

Verwerende partij: Bildungsdirektion für Vorarlberg

Dictum

- 1) Artikel 17, lid 1, VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het niet tot gevolg heeft dat een situatie waarin een kerk, een religieuze organisatie of gemeenschap die in een lidstaat de status van publiekrechtelijke rechtspersoon bezit en in een andere lidstaat een particuliere onderwijsinstelling als confessionele school erkent en ondersteunt, voor die instelling subsidiëring aanvraagt die is voorbehouden aan naar het recht van die andere lidstaat erkende kerken, religieuze organisaties en gemeenschappen, buiten de werkingsfeer van het Unierecht valt.